

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Πότε εδώ και πότε εκεί, με σελίδα δανεική, ψάχνω μπρος μα πάω και πίσω, παραμύθι ν' αρχινήσω... Μια φορά κι έναν καιρό, παραμύθι Καστρινό!

Αφιερωμένο στην μνήμη του
Δημήτριου Βικέλα (1835- 1908)
ο οποίος δώρισε στο Δήμο Ηρακλείου
την πολύτιμη βιβλιοθήκη του
-ανεκτίμητη πνευματική κληρονομιά-
που χρόνια τώρα αναζητά ένα χώρο φιλοξενίας...

...με την ελπίδα και ευχή να πραγματοποιηθεί
—έστω και 100 χρόνια μετά -
η δημιουργία ενός «Μεγάλου Βιβλιοθήκης»
στο κτίριο Ακτάρικα.

Κάθε γνήσιο αντίτυπο φέρει τη σφραγίδα του Εκδότη
(για πληροφορίες απευθυνθείτε στη Τραμματαία)

ΓΡΙΦΟΣ 1: ΒΙΚΕΛΑΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Το στιχάκι μας παραπέμπει στο **δανειστικό τμήμα** της Βικελαίας Δημοτικής Βιβλιοθήκης (βλ. «σελίδα **δανεική**»). Οι φράση «**πότε εδώ και πότε εκεί**» αναφέρεται στις **συνεχείς μετακινήσεις της Βικελαίας** ενώ το «**Ψάχνω μπρος μα πάω και πίσω**» σημαίνει ότι οι ομάδες έπρεπε να πάνε **στην πίσω μεριά της Βικελαίας**. Εκεί μοιραζόταν στους παίκτες η πρώτη σελίδα του παραμυθιού, με αφιέρωση στο **Δημήτριο Βικέλα** και τις εικόνες με ένα **μάτι και ένα αυτί (δηλ. οπτικοακουστικό)**. Συνδυάζοντας τη φράση «για πληροφορίες απευθυνθείτε στη **γραμματεία**» οι παίκτες έπρεπε να πάνε στο τμήμα της Βικελαίας «**ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ-ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ**», όπου μέλος των Magaliver σφράγιζε τη σελίδα την οποία και έφερναν στη Λότζια.

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Η ώρα ήταν κιόλας περασμένες 11... Όλα ήταν έτοιμα για την αποστολή και οι ήρωες είχαν ήδη φύγει από το αρχηγείο τους για να βρουν τα πρώτα ίχνη. Το σχέδιο ήταν απλό: θα ξεκινούσαν αρχικά όλοι μαζί κι έπειτα θα σκορπίζονταν σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Μόνο η μαμά κατσικά φοβήθηκε, καθώς θεώρησε το μέρος εξαιρετικά τρομακτικό, και έτσι προτίμησε να φύγει με τα κατσικάκια της προς αντίθετη κατεύθυνση. Τα τρία γουρουνάκια αγνοώντας την κούραση και τις μύγες- είχαν ξεκινήσει από την προηγούμενη κιόλας νύχτα να ενισχύουν βιαστικά το παλιό γεφυράκι με πιο σύγχρονα υλικά. Έπρεπε να φροντίσουν ώστε να περάσουν όλοι με ασφάλεια. Μέχρι το πρωί είχαν τελειώσει και βάλθηκαν κουρασμένα καθώς ήταν να φάνε τα τρόφιμα που τους είχε στείλει η γιαγιά της κοκκινοσκουφίτσας με το τρένο.

Τα έλεγξαν πρώτα καλά και σχολαστικά, μα δεν κατάφεραν να τα ξεπλύνουν. Δεν είχαν πρόσβαση στο νερό άλλωστε... Πρώτος από όλους έφτασε -ποιος άλλος;- ο Μαγεμένος Βάτραχος! Ως γνήσιος απόγονος της οικογένειας *Prigips Aforthacus Lindus* γνώριζε καλά την περιοχή, όμως αρνιόταν πεισματικά να βοηθήσει αν δεν έπαιρνε για μια ακόμη φορά αυτό που πάντα ζητούσε...

ΓΡΙΦΟΣ 2: ΞΥΛΟΚΑΜΑΡΑ ή ΣΙΔΗΡΟΚΑΜΑΡΑ (ιστορικό παλιό γεφυράκι του Ηρακλείου)

Από το κείμενο φαίνεται ότι έπρεπε να πάμε σε κάποιο **παλιό γεφυράκι** για να βρούμε το **βάτραχο** και να του δώσουμε αυτό που πάντα ζητούσε (ένα **φιλί**). Μέρος τρομακτικό για τις κατσίκες και γεμάτο μύγες είναι τα παλιά **Βυρσοδεψία** που βρίσκονται λίγο πριν το γεφυράκι. Τα πιο σύγχρονα υλικά αναφέρονται στην ασφαλτο με την οποία ενισχύθηκε το γεφυράκι κατά τη διάρκεια της διαμόρφωσης της παραλιακής λεωφόρου ενώ το **τρένο** αναφέρεται στο παλιό αγγλικό τρενάκι που μετέφερε από εκεί υλικά για τις εργασίες που γίνονταν στο Κούλε. Ο έλεγχος των τροφίμων αφορά τον **Ε.Φ.Ε.Τ.** (Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων) που βρίσκεται ακριβώς μπροστά από το γεφυράκι. «Ο βάτραχος, γνήσιος απόγονος της οικογένειας *Prigips Aforthacus Lindus* (**Λίντο**) γνώριζε καλά την **περιοχή**, επομένως οδηγούμαστε στη περιοχή **Λίντο**. Εκεί λοιπόν, στην **ξυλοκαμάρα** περίμενε ο βάτραχος ένα **φιλί** και έδινε την εντολή:

Βάλε κι εσύ ένα

στο μάγουλό σου

κι έλα στη Λότζια...

Με ένα φιλί στο μάγουλο λοιπόν οι παίχτες μπορούσαν να πάρουν τον επόμενο γρίφο!

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστερινό!!!

Και όλοι ξεχύθηκαν με μιας στον μεσημεριού το πρώτο φίλημα... Μόνο εκείνη δε φάνηκε, η Ωραία όλων, που περίμενε καρτερικά κι εκείνη ένα φιλή να της λύσει τα μάγια- σαν όνειρο. Αιώνια κοιμωμένη, καταδικασμένη στη φυλακή του κρεβατιού της από εκείνο το άτυχο πρωινό που είχε βγει στο παράθυρο να ακούσει την καντάδα του αγαπημένου της:

«...Μια Σμυρνιά στο παραθύρι, με παράπονο στα χείλη
πότιζε βασιλικό, καλέ, μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπάω
Πότιζε και μαντζουράνα, άσπρη μου παχιά σουλιτάνα
πότιζε βασιλικό, καλέ, μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπάω
Και της γύρεψα κλωνάρι, αχ να μου 'κανε τη χάρη
να το βάλω φυλαχτό, καλέ, μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπάω
Στου βοριά το μπαλκονάκι, γεια σου αγάπη μου Φηνάκι
στρώσε μου να κοιμηθώ, καλέ, μαύρα είν τα μάτια π' αγαπάω
Βάλε και για μαξιλάρι, ποια έχει τη δικιά σου χάρη
τα χεράκια σου καλέ, καλέ, μαύρα είν' τα μάτια π' αγαπάω...»

Εκείνο το πρωινό, η κακιά μάγισσα μόλις είχε τελειώσει τις φουσιοθεραπείες της και ετοιμαζόταν να κάνει shopping therapy, όταν κατάλαβε ότι είχε ξεχάσει το Pin! Φουρκισμένη τότε, κοίταξε ψηλά κι έριξε κατάρρα στο ερωτευμένο ζευγάρι: Εκείνη αιώνες να κοιμάται και αυτός αιώνια να θυμάται... μια στιγμούλα παγωμένη στο χρόνο σαν μια παλιά φωτογραφία...

ΓΡΙΦΟΣ 3: ΟΔΟΣ ΣΜΥΡΝΗΣ 22 (φωτογραφία)

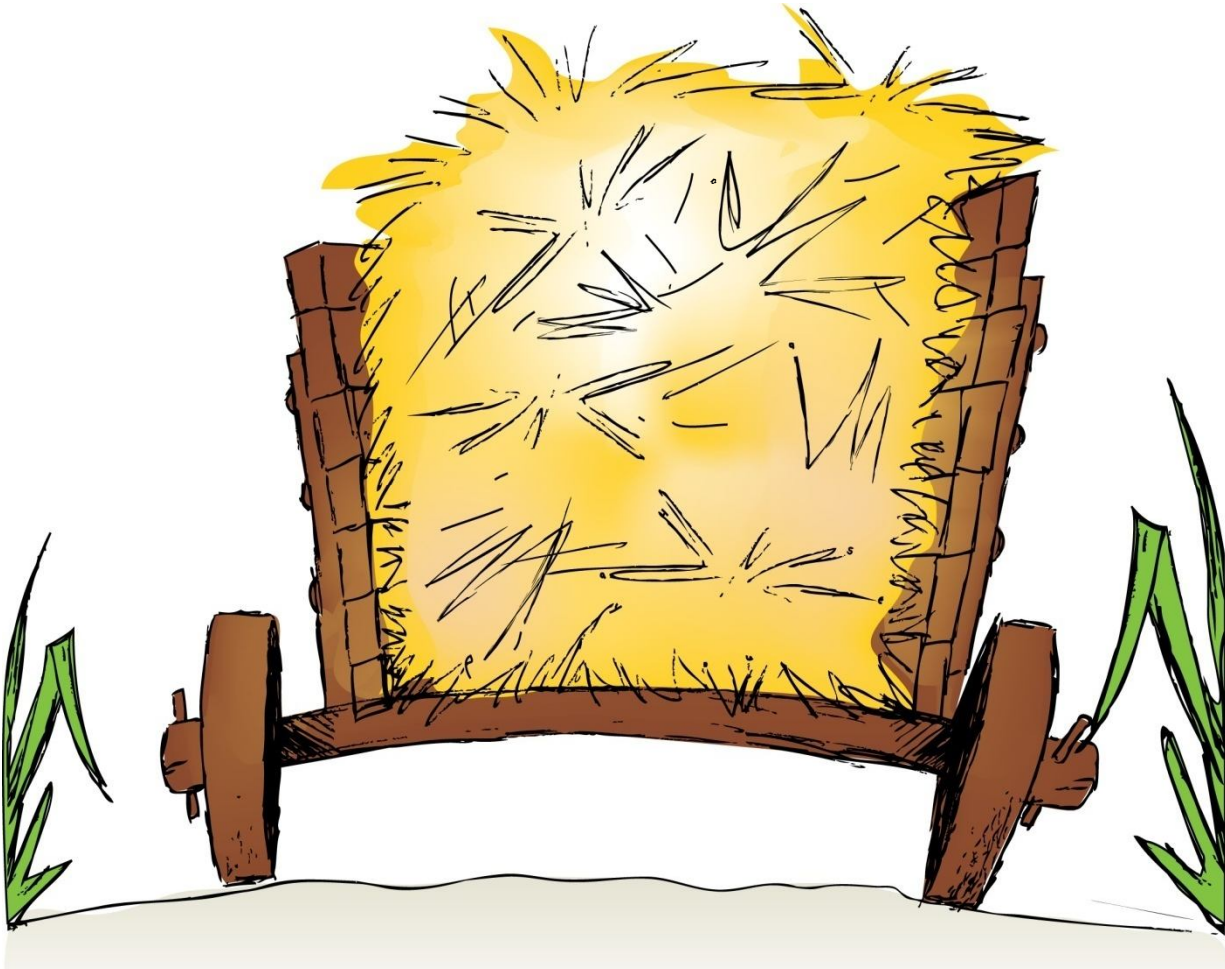
Το τραγούδι που περιέχεται στο γρίφο είναι **παραδοσιακό σμυρναίικο** άρα οδηγούμαστε στην οδό **Σμύρνης**. Η λέξη **rip** μας οδηγεί στην Εθνική Τράπεζα ενώ το **shopping therapy** δηλώνει ότι το σημείο είναι στο **κέντρο** της πόλης. «**Κοίταξε ψηλά ...** το ζευγάρι που είδε **απέναντί** της, επομένως οι παίκτες έπρεπε **να κοιτάξουν ψηλά, σε σημείο απέναντι από την τράπεζα** (ακριβώς από κάτω από το σημείο βρίσκεται παλιά ταμπέλα **φυσικοθεραπευτηρίου** που και αυτό αναφέρεται μέσα στο γρίφο). Τέλος από τις λέξεις «**κρεβάτι**», «**παραθύρι**», «**σαν μια παλιά φωτογραφία**» αλλά και από το σκίτσο που βρισκόταν στην πίσω μεριά τις σελίδας οι παίκτες έπρεπε να φέρουν φωτογραφία του σημείου (παράθυρο παλαιού νεοκλασικού κτιρίου μέσα από το οποίο διακρίνεται κάγκελο παλιού κρεβατιού).

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ισαριμύδι Καστρινό!!!

Δεν είχαν καιρό για χάσιμο... «Πρέπει να συνεχίσουμε και χωρίς εκείνη...», σκέφτηκαν και σκορπίστηκαν στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Ο Επτακύκρυθς τους παρακολουθούσε από το παράθυρο του Κάστρου ικανοποιημένος. Εξάλλου, λίγες μέρες νωρίτερα είχε φροντίσει να περάσουν όλοι από δύσκολες δοκιμασίες για να αποδείξουν την ικανότητά τους. Κι αφού όλοι τα κατάφεραν, ούτε φύλλος στον κόρφο τους!!! Ήταν σίγουρο πως θα έβρισκαν τη λύση...

ΓΡΙΦΟΣ 4: Playhouse

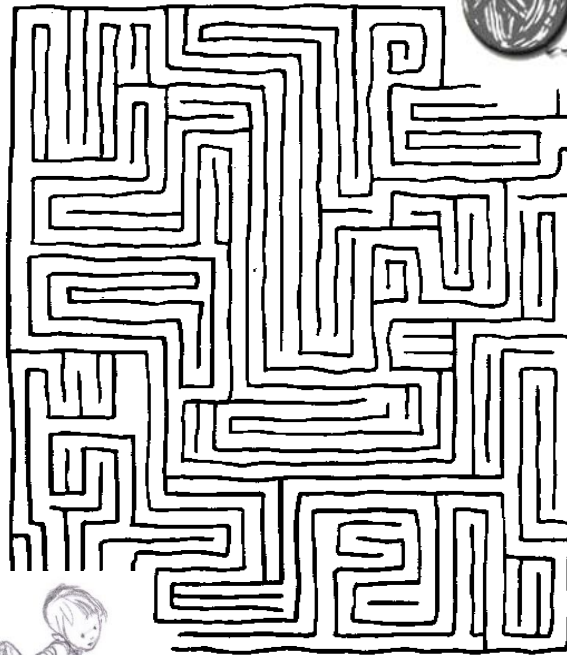
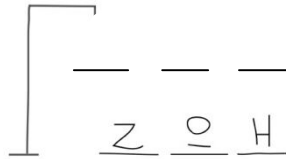
Από το φυλλάδιο είχε δοθεί η οδηγία να κρατούν οι παίκτες μεγεθυντικό φακό. Μέσα στα άχυρα βρίσκονταν «οι ψύλλοι», δηλ. διάσπαρτα τα γράμματα από τη λέξη **playhouse**. Εκεί οι παίκτες έπαιζαν ένα παιχνίδι και έπαιρναν στα χέρια τους 5 τραπουλόχαρτα συνοδευμένα από τη φράση: «Το παιχνίδι κερδίζει αυτός που ξέρει να περιμένει». Τα έφερναν στη Λότζια για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

7^ο Κινητή Κρυμμένοι Θησαυροί

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Ο Κοντορεβιθούλης είχε κρυφακούσει το προηγούμενο βράδυ τον πατέρα του και τη μητριά του να λένε πώς είδαν κάτι ύποπτες κινήσεις έξω από το κέντρο, στα όρια της κοινότητας... Τράβηξε τον ανηφορικό δρόμο σκορπώντας πίσω του τα γνώριμα χαλικάκια. Το χειροκίνητο gps, όμως, δεν λειτούργησε σωστά και δεν άργησε να χαθεί. «Μα τι έγινε; Μήπως πήρα λάθος δρόμο;», είπε. Ένιωθε παγιδευμένος μέσα σε λαβύρινθο, μα δεν το έβαλε κάτω. Πείσματάρης, καθώς ήταν, πίστευε πως στη ζωή κάθε πρόβλημα έχει τη θεραπεία του και πως ακόμα κι όταν όλοι οι δρόμοι δείχνουν κλειστοί, πάντα υπάρχει μια διέξοδος. Αρκεί να βρεις το μίτο...

&

ΓΡΙΦΟΣ 5: Κ.Ε.Θ.Ε.Α. ΑΡΙΑΔΝΗ

Από το περιεχόμενο του κειμένου (έξω από το κέντρο, όρια (Αλικαρνασού- Ηρακλείου), λάθος δρόμος, κοινότητα , θεραπεία (θεραπευτική κοινότητα λέγεται) και «διαβάζοντας» τις εικόνες στη σειρά έχουμε

& (και)

(θεά)

(Αριάδνη) . Εκεί οι παίχτες έβρισκαν σημάκι

της ομάδας με τη λύση της κρεμάλας (που ήταν η λέξη ΖΩΗ). Την οποία έπρεπε να λύσουν μαζί με το λαβύρινθο και να τα φέρουν στη Λότζια.

κέρδισε το παιχνίδι

7^ο Κινητή Κρυμμένοι Θησαυροί

Μια Φορά κι έναν Καιρό...παραμύδι Καστρινό!!!

Η ζωή λοιπόν είναι ένα παιχνίδι! Η μαμά κατσικά και τα εφτά κατσικάκια είχαν φτάσει στο ξέφωτο. Είχαν περπατήσει πολύ και έπρεπε να ξεποστάσουν. Τα κατσικάκια φυσικά δεν έχασαν την ευκαιρία και άρχισαν να χοροπηδούν και να τρέχουν πάνω κάτω. Επιτέλους είχε έρθει η ώρα να παίξουν! Άλλωστε δε σκοτίζονταν ούτε για ελιξίρια ούτε για τίποτα. Η μαμά κατσικά σκεφτόταν ότι η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη... Έπρεπε να βιαστούν. Ο χρόνος περνούσε και το ελιξίριο δε φαινόταν να είναι πουθενά.. Δεν ήθελε να πιστέψει ότι κάποιος το είχε πει. Οι συνέπειες θα ήταν τραγικές για όλους. Έπρεπε ίσως να συντονίσουν τις κινήσεις τους με μαθηματική ακρίβεια. Θεωρητικά φαινόταν μάλλον εύκολο. Στην εφαρμογή υπήρχε πρόβλημα. Πήρε χαρτί και έγραφε όλα τα πιθανά μέρη... Ήταν τόσα πολλά και ο χρόνος τόσο λίγος. Ήταν μια μεγάλη, δύσκολη, πολύπλοκη εξίσωση που φαινόταν να μην έχει λύση...

$$P_c = \frac{a' NT}{1 + a' T_h N}$$

ΓΡΙΦΟΣ 6: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (ΛΕΩΦ. ΚΝΩΣΣΟΥ)

Το πρώτο μέρος του γρίφου (**χοροπήδημα, ξέφωτο, ώρα για παιχνίδι**) αφορούσε τη **δοκιμασία** που έμελε να περάσουν οι ομάδες στο σημείο όπου θα πήγαιναν. Είχαν περπατήσει πολύ σήμαινε ότι το σημείο δεν ήταν κοντινό. Στο δεύτερο μέρος αναφέρονται φράσεις όπως **δύσκολη κατάσταση, μαθηματική ακρίβεια, θεωρητικά, εφαρμογή, δύσκολη εξίσωση που φαινόταν να μην έχει λύση** (επομένως δεν ζητούσαμε λύση της εξίσωσης). Συνδυάζοντας τα παραπάνω αλλά και το **PC** της εξίσωσης οδηγούμασταν στο **Πανεπιστήμιο της Λεωφ. Κνωσσού**, όπου στεγάζονται τα τμήματα **Εφαρμοσμένων Μαθηματικών** και **Επιστήμης Υπολογιστών**. Εκεί διένυαν μια διαδρομή με **τσουβαλοδρομίες** κι έπαιρναν μια **σφραγίδα** την οποία έδειχναν στη Λότζια για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Η Κοκκινοσκουφίτσα θυμήθηκε τα λόγια της γιαγιάς της: «Μη φοβάσαι τα ματωμένα γόνατα. Το παιχνίδι είναι ο καλύτερος δάσκαλος...».

Απορροφημένη στις σκέψεις της δεν άκουσε τον ταχυδρόμο... Βρήκε μόνο μια κάρτα πεταμένη στην άκρη του δρόμου...

Προς:

Κοκκινοσκουφίτσα
Άκρη του δρόμου 7
ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Αγαπημένη μου Κοκκινοσκουφίτσα,
συγγνώμη που δεν ήρδα στη συνάντησή...

Περίμενε όμως, δε δ' αργήσω...

Ο αγαπηναρέμενός σου,
«Κακός Νίκος»

ΓΡΙΦΟΣ 7: ΟΔΟΣ ΑΛΜΥΡΟΥ (ΠΑΛΑΙΑ ΚΡΗΝΗ)

Στην **οδό Αλμυρού** έπρεπε να έρθουν οι παίχτες, πράγμα που φαίνεται από τη **φωτογραφία του Αλμυρού ποταμού** που απεικονίζεται στο καρτ ποστάλ(το οποίο είναι και πραγματικό καρτ ποστάλ του Behaeddin, σημαντικού φωτογράφου και εκδότη καρτών της περιόδου της Κρητικής Πολιτείας 1898- 1913) σε συνδυασμό με τις πληροφορίες «**άκρη του δρόμου**» και «**ταχυδρόμος**» , **άρα μιλάμε για οδό**. Από το γραμματόσημο που αναγράφει «**1 λεπτό**» και τη φράση «**δε θα αργήσω**» καταλαβαίνουμε ότι **το σημείο βρίσκεται κοντά**. Στο γραμματόσημο (που είναι από τα πρώτα γραμματόσημα της Κρητικής Πολιτείας) **δείχνει νερό** να τρέχει επομένως μας παραπέμπει σε **κρήνη**. **Πρόκειται για οθωμανική περίτεχνη κρήνη, που ονομάζεται κρήνη του Ιμπραχίμ Μπαμπά**. Δίπλα από αυτήν **λοιπόν** πάνω σε μεταλλική πόρτα βρισκόταν το σηματάκι που έλεγε «**Εγώ ήρθα. Έλα κι εσύ.**». Οι παίχτες έπρεπε να έρθουν ως **Κοκκινোসκουφίτσες** για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

7^ο Κινητή Κρυμμένοι Θησαυροί

Μια Φορά κι έναν Καιρό...παραινώδη Καστρινό!!!

Ο Κακός Λύκος έφτασε λοιπόν. Προσπαθώντας να διαφύγει τις φήμες που τον ήθελαν να έχει πει τις τελευταίες σταγόνες, ρίχτηκε κι αυτός στην έρευνα:: “Αν είχε πάρει κάποιος το ελιξίριο πιθανώς να επιχειρούσε να φύγει από τη Χώρα, καθώς εδώ ούτε να το χρησιμοποιήσει μπορούσε, ούτε να πουλήσει τη μυστική συνταγή”, σκέφτηκε. Κατηφόρισε αγναντεύοντας ενώ αναρωτιόταν πως μπορούσε έτσι εύκολα να χαθεί το ελιξίριο. Κάθισε δίπλα στη μεγάλη πόρτα παρατηρώντας τον κόσμο που ερχόταν και έφευγε συνεχώς. Ήλπιζε να δει κάποια ύποπτη κίνηση. Ένα μεγάλο αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά του-κάποιος θίασος είχε έρθει από μακριά...

ΓΡΙΦΟΣ 8: ΠΥΛΗ ΣΑΜΠΙΟΝΑΡΑ

Λύνοντας το **ρέμπους** έχουμε τη λέξη **saab + ION / Κάρα = ΣΑΜΠΙΟΝΑΡΑ**. Ο λύκος κάθισε δίπλα στην **πόρτα** (άρα πύλη). **Η πύλη της Σαμπιονάρα** βρίσκεται στη βορειοδυτική πλευρά του ομώνυμου προμαχώνα και οδηγούσε με έντονη ανωφερική κλίση στο εσωτερικό της πόλης. Η έξοδός της προς την πόλη αποκαλύφθηκε πρόσφατα. «Να επιχειρούσε **να φύγει από τη Χώρα** (με κεφαλαίο Χ) αναφέρει ο γρίφος και **«κόσμος πήγαινε και ερχόταν συνεχώς»** κάνοντας μια έμμεση αναφορά στα **ΚΤΕΛ**, που βρίσκονται μπροστά από την πύλη. Ο **θίασος** που είχε έρθει από μακριά είναι ο **Θεατρικός Σταθμός** που βρίσκεται λίγο πιο πέρα. Η φράση **«ένα μεγάλο αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά του»** μας δίνει το ακριβές σημείο που έπρεπε να ψάξουν οι ομάδες και το οποίο ήταν ένα **αγροτικό αυτοκίνητο Mitsubishi σταματημένο ακριβώς μπροστά από την Πύλη**. Μέσα σ' αυτό υπήρχαν **3 λούτρινα γουρουνάκια** και ένα χαρτί με σήμα **Magaliver** που έγραφε: **«Είμαστε αθώοι»**

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Όλοι οι ήρωες βρίσκονταν σε μεγάλη σύγχυση. Έφαχναν μια ελπίδα για να πιαστούν. Ωσπου πάνω στην ώρα, τα μολυβένια βήματά του ακούστηκαν από μακριά, κι ας είχε μόλις περάσει την είσοδο της χώρας των παραμυθιών. Το καθήκον του καλούσε για μια ακόμα φορά. Η εποχή της ξεγνοιασιάς είχε περάσει.

Σιωπηλός και σοβαρός όπως πάντα οργάνωνε τις χερσαίες επιχειρήσεις εντοπισμού που θα λάμβαναν χώρα μέχρι την άλλη άκρη των παραμυθιών. Μελετούσε κάθε άρθρο που έπεφτε στα χέρια του και έγγραφε λόγια εμπύχωσης προς τους εθελοντές:

«Να επιδείξετε θέρμη, τέτοια που ζεσταίνει τις καρδιές των ηρώων, ως άλλος ήλιος τους μήνες τους καλοκαιριού.

Αγωνίζεστε για ολόκληρη τη χώρα των παραμυθιών, για την αιώνια νεότητα!

Εκείνοι που πήραν το ελιξίριο, αν και η θάλασσα δεν είναι μακριά, αποκλείω το ενδεχόμενο να έφυγαν μέσω αυτής. Αν όμως σας συναντήσουν, να ξέρετε πως θα σας ανακρίνουν με πολλά τεχνάσματα, καθώς δεν θα νοιαστούν για τα οράματα της νεότητας σας. Μπορεί ακόμα και να σας χρηματίσουν!

Μην πείτε κουβέντα, κρατήστε κρυμμένα μυστικά και ντοκουμέντα.

Και να θυμάστε πως ο αγώνας μπορεί να ξεκινήσει από εκεί που το βλέμμα σας δεν είναι στραμμένο».

Η ισχύς εν τη ενώσει...

σελ. 9

ΓΡΙΦΟΣ 9: ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ (Χανιώπορτα)

Χρησιμοποιούνται φράσεις που έχουν να κάνουν με κάποιο **στρατιωτικό χώρο**. Ο ήρωας είναι ο μολυβένιος **στρατιώτης** και υπάρχει και φωτογραφία από παλιό **ενθύμιο στρατού**. Η φράση «**Η ισχύς εν τη ενώσει**» παραπέμπει συγκεκριμένα σε **πεζικό τμήμα**. Το χαρτονόμισμα είναι της Τράπεζας Κρήτης της αυτόνομης Κρητικής Πολιτείας που βρισκόταν **εν Χανίοις** και **όχι μακριά από τη θάλασσα, λίγο μετά την είσοδο της χώρας**, επομένως μιλάμε για τη **Χανιώπορτα**. Επίσης αναφέρονται βοηθητικά φράσεις όπως **εποχή ξενοιασιάς, θέρμη, ζεστασιά, καλοκαίρι, ήρωες επομένως πηγαίναμε κοντά στην καλοκαιρινού και την πλατεία Ηρώων Πολυτεχνείου**. Εκεί βρίσκεται το παλιό **Σύνταγμα Πεζικού** με παλαιά επιγραφή, όπου ακριβώς απέναντι από την Πύλη βρισκόταν το σηματάκι μας που έγραφε «**ΜΑΓΚΑΛΙΒΕΡ**»

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καρπό...ιδιαιτέρως Καστρινό!!!

Η Σταχτοπούτα αν και είχε ήδη στα χέρια της σημαντικά στοιχεία, τα παρέδωσε όλα στη νονά της, αναθέτοντας της έτσι όλο το βάρος της έρευνας. Δεν νοιαζόταν για το ελιξίριο. Ακόμη κι αν της το χάριζαν, εκείνη είχε το δικό της καημό : είχε χάσει ξανά το γοβάκι της...

ΓΡΙΦΟΣ 10: ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΝΕΤΙΚΟΣ

Το οδόσημο με το όνομα **Άγιος Γεώργιος** σε συνδυασμό με το **χάρτη της Βενετίας** και το **βαρέλι** μας οδηγούν στον **Άγιο Γεώργιο το Βενέτικο** (S. Giorgi Venetico), ιστορικό διατηρητέο μνημείο, που βρίσκεται κοντά στο ενετικό λιμάνι στην περιοχή που ήταν γνωστή ως **«βαρελάδικα»**, ανάμεσα στο ναό του Αγίου Δημητρίου και το λιμάνι. Μετά την αποχώρηση των μουσουλμάνων, πουλήθηκε ως ανταλλάξιμος και στέγασε για πολλά χρόνια **αποθήκη για βαρέλια**. Εκεί οι παίχτες έβρισκαν το σηματάκι της ομάδας που έγραφε: **«Όταν το βρεις, φέρτο»**. Έπρεπε **να φέρουν ένα γοβάκι** για να πάρουν τον επόμενο γρίφο.

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ισαγαμύδα Καστρινό!!!

Φεύγοντας από εκεί συνάντησε τον Πινόκιο, που δούλευε τα τελευταία χρόνια υπάλληλος στο Λούννα Παρκ.

«Η αλήθεια είναι πως συνάντησα πριν από λίγο ένα περίεργο μικρό κορίτσι- στην πρώτη του νιότη, που δεν το έχω ξαναδεί. Μου έκανε εντύπωση που ήρθε μόνο του ως εδώ, καβάλα πάνω σε ένα ταύρο. Χωρίς να πει κουβέντα, με κοίταξε στα μάτια και μου έδωσε αυτό το τσαλακωμένο χαρτί. Της έδωσα μια μάρκα για τα συγκρουόμενα, και μετά δεν την ξαναείδα. Έγινε καπνός...»

**ΑΠΟ ΤΑ ΥΛΙΚΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΝΔΑΚΙ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΝΗΣ ΕΚΤΙΣΘΗ Ο
ΣΤΡΑΤΩΝ ΤΩΝ ΓΕΡΛΗΔΩΝ ΓΕΝΙΤΣΑΡΩΝ.**

23 Ramazan 1081

2 Φεβρουαρίου 1671

Ο Murat Aga, πληρεξούσιος επίτροπος του εξοχωτάτου Δεφτερδάρη της νήσου Κρήτης Ebu Bekir effendi, ενεφανίσθη ενώπιον του ιερού τούτου συμβουλίου και επί παρουσία του Αχμέτ Μπεσέ, υιού Μεχμέτ, πληρεξουσίου επιτρόπου του εν τω υψίστω υποποδίου Τουρνατζή Μπασή και νυν εν τη φρουρά της πόλεως Χάνδακος διατελούντος, τετιμημένου, γενναιοδωρού και συγκεντρούντος πάσαν την αρετήν και ευγένειαν Αχμέτ Αγά, κατέθεσε τα ακόλουθα: Μία οικία, κειμένη εν τη τοποθεσία τη γνωστή από της εποχής των απίστων, με την ονομασίαν συνοικία Αγίου Ιωάννου Θεολόγου της πόλεως Χάνδακος, περιοριζομένη εκ των τεσσάρων πλευρών της δια δημοσίας οδού, συνισταμένη από ανώγεια, ισόγεια δωμάτια, προθάλαμον, αυλήν, τρία φρέατα, τρεις δεξαμενάς ύδατος, κήπον ανθέων και έτερον κήπον οπωροφόρων δένδρων, μίαν κιστέρναν, εν φρέαρ και περολαμβάνουσα την εκκλησίαν Αγίου Ιωάννου Παπά Αρμενάκη και την εκκλησίαν Αγίου Πέτρου, εκτισμένην επί οικοπέδου, εκτάσεως μήκους ενενήκοντα τεσσάρων και πλάτους εβδομήκοντα οκτώ πήχεων.

Χρησιμοποιηθέντων των λίθων και της ξυλείας της οικίας ταύτης δια την ανέγερσιν των Στρατώνων των Γερλήδων Γενιτσάρων, παρέμεινεν η εν λόγω οικία ηρειπωμένη.

Νικολάου Σ. Σταυριανίδη, *ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ*, , Τόμος Α' - ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
1657-1672, σελ. 220-221, ΒΙΚΕΛΑΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ 1986

ΓΡΙΦΟΣ 11: 13^η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Τα στοιχεία του ιστορικού αρχείου που ήταν επάνω στον πάπυρο αλλά και η φράση «έγινε καπνός» μας οδηγούσαν στο χώρο της πρώην Εφορείας Καπνού, που βρίσκεται ανατολικά του ναού της Αγίας Τριάδας. Εκεί υπήρχε κατά το πρώτο μισό του 17ου αι. η ορθόδοξη μονή καλογραιών της Παναγίας της Ακρωτηριανής, μετόχι της Κυρίας Ακρωτηριανής, σήμερα Μονής Τοπλού στη Σητεία. Στην οθωμανική περίοδο η μονή κατεδαφίστηκε και στη θέση της κτίστηκε ο στρατώνας των Γερλιδων Γιαννιτσάρων που με το χρόνο απέκτησε άλλες χρήσεις, όπως μουσουλμανικό ορφανοτροφείο. Τελευταία ο χώρος χρησιμοποιήθηκε ως Καπνοκοπήριο, ενώ σήμερα το υπάρχον κτίριο, που είναι εξ ολοκλήρου οθωμανικό με πολλές μεταγενέστερες επεμβάσεις, αναστηλώθηκε από τη 13η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και στεγάζει τις υπηρεσίες της. Βοηθητικά επίσης στοιχεία ήταν οι φράση «Έγινε καπνός» καθώς και μικρό κορίτσι καβάλα πάνω σε ένα τάυρο που είναι έμμεση αναφορά στο Σχολείο Ευρωπαϊκής Παιδείας που συνορεύει με το συγκεκριμένο κτίριο. Στον προαύλιο χώρο του κτιρίου οι παίκτες έβλεπαν μια πεταμένη μπάλα με το σήμα Magaliver (για το λόγο αυτό υπήρχε και το σηματάκι της μπάλας στην κάτω μεριά του πάπυρου)

7^α Κινήση Κρυπθένου Θεσαυρού

Μια Φορά κι έναν Καρλό...παραινόδη Καστρινό!!!

Είχε πια νυχτώσει. Κραθώς περνούσε η ώρα οι ελπίδες για να βρεθεί το ελιξίριο λιγότευαν. Ο Επτακύκρυθης αποφάσισε να οργανώσει μια συνάντηση με όλους για να συνδέσουν τα κομμάτια της μέχρι τώρα αναζήτησης. Τους άκουσε προσεχτικά έναν-έναν κι έπειτα είπε: «Υπάρχει ένα ακόμη σημείο που δεν ψάξαμε: Στο παλιό νεκροταφείο που κρύβεται μακριά από εδώ, κοντά σε ένα λόφο με σπηλιές. Θα περπατήσουμε αρκετά και θα το δούμε από το ποτάμι. Μην μπερδευτείτε, εμείς δε θα πάμε εκεί όπου θα πηγαιναν άλλοι, μα σε άλλα παλιότερα λημέρια. Οι Άραβες τ' αποκαλούσαν «Καλαμιώνα» και τα μικρά παιδιά πουλούσαν το νερό από τα πηγάδια του στο Μεγάλο Κάστρο. Πίο ξακουστοί ήταν οι μυλωνάδες και οι τεχνίτες της πέτρας της περιοχής. Κάποτε ζούσαν μουσουλμάνοι εκεί και μετά τη ζωντάνευραν πρόσφυγες. Κι αν πεινάσουμε θα φάμε και σταφύλια...»

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ...

ΓΡΙΦΟΣ 12: ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΗΤΡΑ (Ο.Γ.Ε.Ε.Κ.Α.)

Η ιστορική περιγραφή της τοποθεσίας αφορούσε την περιοχή του **Κατσαμπά**. Επίσης υπήρχε η φράση **«Στο κέντρο...»** που έπρεπε **να συμπληρωθεί με το όνομα της θεάς** που έδειχνε το βέλος, επομένως γινόταν **«Στο κέντρο... Δήμητρα»**. Εκεί υπήρχε ταμπελάκι της ομάδας που έγραφε **«Φωτιάσταμπα Τζάκιαμας»**.

7^ο Κινητή Κρυμμένοι Θησαυροί

Μια Φορά κι έναν Καιρό...ισαριμύδι Καστρινό!!!

Τώρα κατάλαβαν!!! Το ελιξίριο βρισκόταν σίγουρα στο στόμα του δράκου...και δεν ήταν καθόλου ασφαλές... Τσως αν του ετοίμαζαν μια αγαπημένη λιχουδιά να κατάφερναν να του το πάρουν...

Καλτσούνια Κρήτης

βούτυρο – ζάχαρη – γάλα – αμμωνία – μυζήθρα – αυγά – ανθόνερο – κανέλλα

ΓΡΙΦΟΣ 13: ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ

Οι παίκτες έπρεπε να τοποθετήσουν το δράκο πάνω στο χάρτη εφάπτοντας τα τείχη με το περίγραμμα του στόματός του. Το ελιξίριο βρισκόταν σίγουρα στο στόμα του δράκου, έλεγε ο γρίφος, επομένως αν τοποθετούνταν σωστά στο χάρτη ένα μικρό τριγωνικό άνοιγμα τους έδειχνε το ακριβές σημείο, το οποίο ήταν η λεωφόρος Ικάρου, ακριβώς μπροστά από τον Αλευρόμυλο Καστρινάκη (από τη συνταγή έλειπε το αλεύρι που παρέπεμπε και πάλι σε αλευρόμυλο). Εκεί λοιπόν, επί της Ικάρου, μπροστά από το ιστορικό αυτό κτίριο υπήρχε πάνω σε ένα ευκάλυπτο χαραγμένο το 7ΚΚΘ (τα κοκκινισμένα γράμματα στην πάνω μεριά της σελίδας μας έδειχναν αυτό που ψάχνουμε) Ο αλευρόμυλος ιδρύθηκε το 1898 από το Νικόλαο Καστρινάκη και ήταν μια από τις πρώτες επιχειρήσεις της αυτόνομης Κρητικής Πολιτείας.

7^ο Κινητή Κρυμμένου Θησαυρού

Μια Φορά κι έναν Καιρό...παραμύδι Καστρινό!!!

Ντριν...! Ακούστηκε ξαφνικά το κουδούνι. Η Αλίκη πετάχτηκε από την πολυθρόνα της και άφησε το βλέμμα της να περιπλανηθεί στο άδειο δωμάτιο. Έπειτα, βγήκε στο μπαλκόνι και κοίταξε κάτω στο δρόμο. Όλα ίδια στο μικρό σοκάκι της σαγήνης... Μονάχα εκείνη ένιωθε διαφορετική. «Πώς περνά ο καιρός...», σκέφτηκε, καθώς κοίταζε μέσα στον καθρέφτη.

Τελευταία φορά θυμάται τον εαυτό της να ξεφυλλίζει τα βιβλία μεγάλων ανδρών. Και μερικά σκόρπια τραπουλόχαρτα -σουβενίρ ονείρων- που έπρεπε επιτέλους να ταχτοποιήσει. Και μετά; Πρέπει να την πήρε ο ύπνος. Αλήθεια, πόσες ώρες να κοιμόταν; Δεν ήταν λοιπόν παρά ένα όνειρο ακόμη στη χώρα των θαυμάτων. Ή μήπως όχι; Έμοιαζε τόσο ζωντανό! Της ήταν πάντα δύσκολο να ξεχωρίζει την αλήθεια από τα παραμύθια. Μα ήξερε βαθιά μέσα της πως και τα παραμύθια μπορούν να βγουν αληθινά, αν τα πιστεύεις...

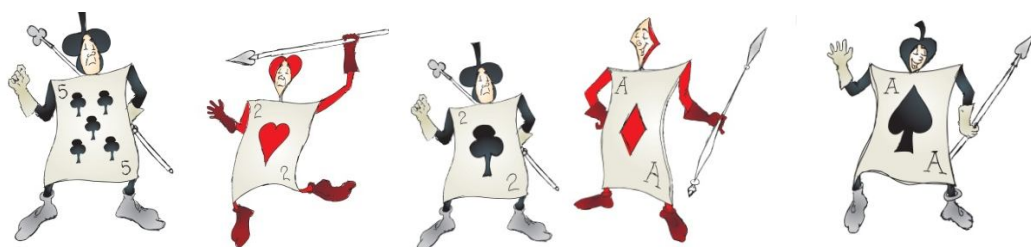
Ντριν...! Ακούστηκε ξανά το κουδούνι επίμονα. Η πόρτα άνοιξε, τα χαμόγελα απλώθηκαν... μια αγκαλιά, μια φωτογραφία, ένα ακόμη σουβενίρ ονείρου... Το παραμύθι τέλειωσε, μα ό,τι τελιώνει αρχίζει ξανά...

Οι ανοιχτοχέρηδες ποτέ δε συναντιούνται.
Το καρό δε μπαίνει ποτέ σε ακριανή θέση.
Το μπαστούνι μπαίνει πάντα σε ακριανή θέση.
Το μεγαλύτερο όλων δε συναντιέται ποτέ με το μικρότερο όλων.
Τα μπαλαντέρ της μπιρίμπας πάνε πάντα μαζί.
Γελάει καλύτερα όποιος γελάει τελευταίος.

ΓΡΙΦΟΣ 14: ΟΔΟΣ ΧΑΤΖΗΚΟΚΟΛΗ 5, ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΑΓΗΝΗΣ

Από το κείμενο φαίνεται ότι η Αλίκη βρισκόταν **σε κάποιο σπίτι**, το οποίο μάλιστα ήταν **σε όροφο (αφού βγήκε στο μπαλκόνι της και κοίταξε κάτω στο δρόμο)**. Επιπλέον μιλάμε για την **περιοχή «σαγήνης»** (όλα ίδια στο μικρό σοκάκι της σαγήνης). Από την τελευταία παράγραφο ήταν φανερό πως έπρεπε να βρούμε το σπίτι και **να χτυπήσουμε το κουδούνι**. Τώρα έμενε να βρούμε τη συγκεκριμένη οδό και αφού τη βρίσκαμε θα πηγαίναμε σύμφωνα με το σκίτσο **στον αριθμό 5**. Οι οδηγίες για την ταχτοποίηση των τραπουλόχαρτων (τα οποία είχαν ήδη πάρει οι παίχτες από το PLAYHOUSE σε προηγούμενο γρίφο) έδιναν την εξής σειρά:

Τελευταία φορά θυμάται τον εαυτό της να ξεφυλλίζει τα βιβλία **μεγάλων ανδρών**. Και μερικά **σκόρπια τραπουλόχαρτα, που έπρεπε επιτέλους να ταχτοποιήσει**, έλεγε ο γρίφος επομένως χρειαζόταν **να συνδυάσουμε τη σειρά των τραπουλόχαρτων με τους «μεγάλους άνδρες»** (δηλαδή τους συγγραφείς). Το κάθε τραπουλόχαρτο αντιστοιχούσε σε ένα από τα βιβλία με τη σειρά που δίνονταν. Έτσι είχαμε το πρώτο τραπουλόχαρτο να αντιστοιχεί στο πρώτο βιβλίο, το δεύτερο για στο δεύτερο κ.ο.κ. Πάίρναμε λοιπόν τα 5 πρώτα γράμματα από το **Χατζι-δάκη**, τα 2 από τον **Κο-ραή**, τα 2 από τον **Κο-νδυλάκη**, το 1 από τον **Λ-υσία** και 1 από τον **Η-λιού**.

Έτσι προέκυπτε η οδός Χατζηκοκόλη 5, όπου οι παίχτες χτυπούσαν το κουδούνι και τους άνοιγε η Αλίκη, προσφέροντάς τους το μπουκαλάκι με το ελιξίριο.